

Balık Suyu Sever

Özkan'ın babası balık avlamaya meraklı. Her cumartesi, her pazar oltasını, çantasını ve balık kafesini alır, göl kenarındaki köşesine gider, orada sabahtan akşama dek balık avlar.

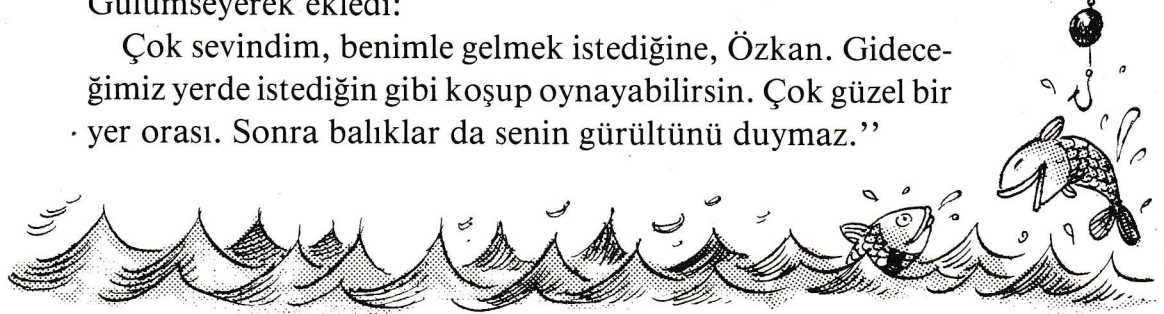
Özkan, babasından hep duyardı, onun balık avlamaya gittiğini; ama bir gün de onunla birlikte gitmek bugüne dek hiç usuna düşmemişti. Bugün nasıl olduysa, babası hazırlanırken, Özkan'ın ağzından böyle bir istek çıkıverdi:

“Baba, ben de seninle balık avlamaya gelebilir miyim?” dedi.

Babası bu soru karşısında önce şaşırdı. Hiç böyle bir şey beklemiyordu. Biraz düşündükten sonra:

“Uslu duracaksan, bağırıp çağırmayacaksan, koşup atlama-yacaksan, gelebilirsin. Çünkü, balıklar sessizliği sever,” dedi. Gülümseyerek ekledi:

Çok sevindim, benimle gelmek istediğine, Özkan. Gideceğimiz yerde istediğin gibi koşup oynayabilirsin. Çok güzel bir yer orası. Sonra balıklar da senin gürültünü duymaz.”

Babasının balık avlandığı göl kıyısı gerçekten çok güzel bir yerdi. Ama Özkan da, babası gibi, oltayı suya savurduktan sonra öylesine balık beklemeye dalıyordu ki, saatlerce oyun moyun düşünmüyordu.

Balıklar oltaya vurdukları, Özkan hemen ayağa fırlıyordu. Balık yakalanıp, karaya çekiliyorsa, havada sıçrarken, Özkan'ın da yüreği pır pır ediyordu.

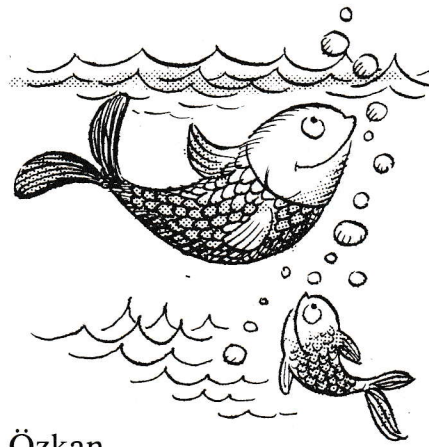
Yakalanan balıkları babası, balık kafesine koyup, kafesi de suya sarkıtıyordu. Özkan babasına sordu:

“Baba, balıkları niçin yine suya sarkıtıyorsun?”

Babası yine şakayla karışık:

“Balık suyu sever,” dedi. “Onun için biz eve gidene değin suda kalırlar. Sudan çıkarırsak, balık ölür. Balık suyu niçin sever? Suyla yaşadığı için. Ölünce de, çabuk bayatlar ve bozulur.”

“Ama balıklara yazık değil mi? Niçin onları avlıyoruz?” diye sordu

Özkan.

“Bizim telsizimiz var. Telsizle konuşuruz birbirimizle. Onun için, hiç ses çıkarmadan konuşuruz. Sonra balıklar bizim en güzel besinlerimizdendir. Onun için balık avlamak, balıklara kötülük etmek değildir. Onlarla arkadaşlık yapmaktır.”

Özkan, babasının bu sözlerine pek kanmadı, ama bir şey de demedi. Çünkü, babasının söylediklerinde doğru bir tarafın olduğunu da seziler gibiydi.

Siz ne dersiniz?

bu kez Özkan. Babası bu soruya hemen yanıt veremedi. Bir süre düşündükten sonra:

Balıklar benim arkadaşım. Bütün haftalık yorgunluğumu, bir pazar günü onlarla başbaşa kalınca, unutuyorum. Sonra bana çok şey anlatıyorlar, öğretiyorlar,” dedi.

“Balıklar konuşmaz ki...” dedi

